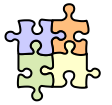

"מידת" סדום – איך נוהגים בחלשים?

המשחק הבא הוא תחרות משימות בין קבוצות (מירוץ שליחים, העברת חפצים ממקום למקום וכדומה). בוחרים שני ראשי קבוצות. מטילים מטבע, והזוכה מבין ראשי הקבוצות בוחר משתתף אחד לקבוצתו ומעביר את זכות הבחירה לראש הקבוצה השני, וכך הלאה. כל קבוצה מקבלת משימה שעליה לבצעה כקבוצה. הקבוצה הזוכה היא זו המצליחה לסיים את משימתה ראשונה, כשכל חברי הקבוצה מילאו את חלקם במשימה. רגע לפני שמתחילים, נבחרים שני "ספורטאים": לאחד, קושרים את שתי ידיו ולאחר – את שתי רגליו.

איך היה המשחק? איך הראשיתם כשאתם מחברי הקבוצה ציכב אתכם?
איך הראשיתם אי שציכב? האם הייתם בוחרים בו איך ידעתם שציכב אתכם?

וּאֲנָשֵׁי סְדוֹם רָעִים וְחָטָאִים לְה' מְאֹד: (בראשית יג, יג)
וַיֹּאמֶר ה' זַעֲקוּת סְדוֹם וְעַמָּהּ כִּי רַבָּה וְחָטְאוּתָם כִּי כָבְדָה מְאֹד: (בראשית יח, כ)

הנה זה הנה עלון סדום אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט הנה לה ולבנותיה ניד עני ואביון לא החזיקה:
(יחזקאל טז, מט)
מלבי"ם: הנה זה היה עוון סדום אחותך – העוון שעליהם היו ראויים לעונש היה על מצוות שבין אדם לחברו, מה שיד עני ואביון לא החזיקה, וזה היה עוון סדום, שהעוון הוא מה שמנעוה במזיד בעצת שכלו, כי לא עשו זה מפני הדוחק כי היה להם גאון שבעת לחם, ולא מפני שלא היה להם שלום, שאז יאצרו אוצרות בר ליום קרב ומלחמה וימי מצור, כי שלות השקט היה לה, ובכל זאת יד עני ואביון לא החזיקה, מפני שהיו להם נימוסים רעים ומשפטים בל יחיו בהם, שהיה הנימוס אצלם שלא להטיב עם דל וחסר לחם.

מהו החטא הכבד של אנשי סדום?
אינה מין ניאוס הוא לא להיטיב עם דל וחסר לחם?

כשנודמן להם עני היה כל אחד ואחד נותן לו דינר וכותב שמו עליו, ופת לא היו נותנים לו וכשמת העני היה בא כל אחד ונוטל דינר שלו.
(ספר האגדה, מעשה אבות, עמ' כח)

אם אנשי סדום אינם רוצים לצזור לצנייט, למה הם נותנים להם כסף ולהם?
מה ה"היטיון" הנתינת כסף ולהם במקום פת לחם?

אמרו סדום: "הואיל ומזון יוצא מארצנו, כסף וזהב יוצא מארצנו, אבנים טובות ומרגליות יוצאות מארצנו, אין אנו צריכין שיבוא אדם אצלנו, שאין באין אלינו אלא לחסרנו, נעמוד ונשכה את הרגל מבינותינו". (בראשית רבה, וירא, מט)

**"עאין באין אלינו אלא לחסרנו" – איך נוכחות של צנייט מחסיכה מסדום?
האט עס אנו מצדיקט לעצור לחפשיט מרחוק ("לא בחצר האחורית של")?**

בתאריך 18/5/04 שודרה כתבה בערוץ 10 על החזון החדש של גימנסיה הרצליה בתל אביב, כחלק מהתפיסה המחודשת של בית הספר. בחזון נכתבו הדברים הבאים:

בניגוד למצב הנוכחי, שבו מתקבל אלינו כל החפץ בכך, עלתה ההצעה שנשדר דימוי של בית ספר שקשה להתקבל אליו, דימוי אליטיסטי, שימשוך אלינו את השכבות החזקות ושיבטיח את איכותו של בית הספר, ואולי גם את גודלו. אין מדובר בהכרזה ישירה כי אנו רוצים בתלמידים חזקים בלבד, כי אם ביצירת דימוי כאמור.

כדי ליצור מצב זה עלינו לנקוט מספר צעדים: ריכוז ההסברה לקראת ההרשמה בקרב הציבור החזק סוציו-אקונומית, ושיתוף מורי שתי החטיבות בהסברה זו. הרחקה בעיקר, בתום הלימודים בכיתה ט', גם של תלמידים שאנו משערים שלא יקבלו אצלנו תעודת בגרות מלאה ו/או שאין להם מוטיבציה לימודית הדרושה למטרה זו. פירוש הדבר שעלינו להפנות למשרד החינוך ולעיריית תל אביב דרישה בדבר הרחקתם של 30 תלמידים בקירוב מידי שנה (ולא כ-10 כפי שעשינו בשנים האחרונות).

לקראת שינוי זה עלינו לקחת בחשבון פתיחתן של כיתות חלשות מעטות ככל האפשר בחטיבה העליונה, אולי כיתת מב"ר או כיתה בגרותית אחרת בכל שכבת גיל, ואולי הימנעות מוחלטת מפתיחת כיתות חלשות אלה. ייתכן שהימנעות זו תגרור ירידה במשאבים הכספיים בטווח הקצר, אולם תמשוך אוכלוסייה חזקה, ולכן תביא איתה גם עלייה במשאבים הכספיים בטווח הבינוני והארוך.

**מהו השינוי שנית הספר מנסה להוביל?
כיצד היותם מצדיקט אילו בית הספר שלכם היה כותם חזון זה?**

מלבי"ם – מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל (1809--1879) – נולד בוולוצ'סק בפולין. פרשן מקרא ורב קהילה. ידוע בכינוי "המגיד מקמפן". נפטר בבקניזסברג בפולין.

